



1. ข้อใดสอดคล้องกับ เศรษฐกิจพอเพียง

A ทำงานห้อย มีเงินใช้สอยพอควร B มีความเป็นอยู่อย่าง มีความสุขางประมาณ

บริโภคน้อยใช้จ่ายน้อย มีเงินเหลือเก็บ พิ่งตนเอง เดิวสายกลาง ไม่เน้นไปรแข่งขัน

2. การพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวทาง ของพระพุทธศาสนามีลักษณะเช่นไร

A การพัฒนาโดยเน้นการใช้ทรัพยากร ให้เกิดประโยชน์ฮย่างคุ้มค่า

การพัฒนาที่มีการร่วมมือกันของคน ในสังคมปัจจุบันเพื่อ านในสังคม อนาคตได้มีชีวิตอย่างมีความสุข

การพัฒนามนุษย^{์ๆ} เรูจักสิ่งต่าง ๆ และปฏิบัติต่อสิ่ง ใอย่างเหมาะสม การพัฒนาอย่างต่อเนื่องไม่หยุดยั้ง โดยใช้หลักธรรมของพระพุทธศาสนา เป็นหลักในการปฏิบัติ

3. หลักธรรมในข้อใดของ พระพุทธศาสนาที่สอดคล้องกับ การพัฒนาที่ยั่งยืน

A ไตรสิกขา อริชาจ 4 อิทธิบาท 4 ทิฏฐธัมมิกัพถประโยชน์ 4

B ขันรั้ 5 ไตรลักษณ์ วัฏฏะ

บีญจุธารม 3 อัตถะ 3 มรรค 8 รูป เวทนา สัญญา สังขาร ริญญาณ

4. การกระทำในข้อใดสอดคล้อง กับความสันโดษ

A การเสียสละลาก ยศ เงินทอง ให้เหลือเพียงเล็กน้อย

การตัดกิเลสทั้งปวง ได้สาเร็จ

การรู้จักยับยั้งควา ปรารถนาของ ตนให้อยู่ในของตที่เหมาะสม การละทั้ง หรือหลีกเลี่ยง การได้ลากลักการะ

5. คำพังเพยในข้อใด สอดคล้องกับความสันโดษ

A ความพยายามเป็น หนทางไปสู่ความสำเร็จ

B จงพอใจใช้สงที่ตนมี

C ช้าช้าได้**พร้า**เล่มงาม

D ตนเป็นกัxจแห่งตน



ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง

ปัจจุบันเราอยู่ในโลกท่ามกลางกระแส "โลกาภิวัตน์"

คือ เราผลิตของเพื่อขาย เมื่อได้เงินมาก็นำเงินไปซื้อสิ่งของที่คนอื่นผลิต การที่จะได้สิ่งจำเป็น รวมทั้งสิ่งพุ่มเพื่อย มากินมาใช้ต้องพึ่งพาผู้อื่น แต่เศรษฐกิจพอเพียงมีการพึ่งตนเองมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้



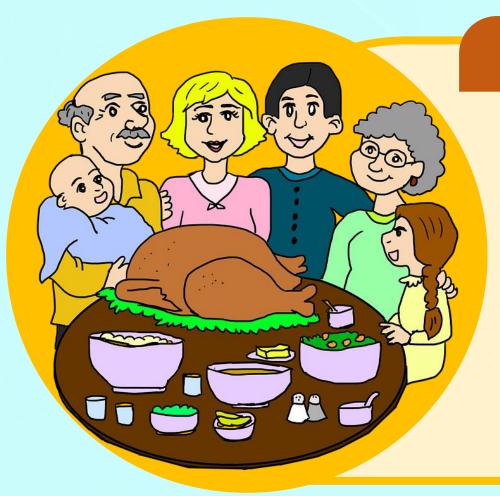
ลักษณะของเศรษฐกิจพอเพียง



ลักษณะการพึ่งตนเอง

เศรษฐกิจพอเพียง คือ เศรษฐกิจที่เลี้ยงตัวเองได้หรือพึ่งตัวเองได้ โดยผลิตเพื่อพอกินพอใช้ในครัวเรือนหรือ ในชุมชน ที่เหลือก็เอาออกขายหรือแลกเปลี่ยน กับสินค้าอย่างอื่นที่ตนผลิตไม่ได้

ลักษณะของเศรษฐกิจพอเพียง



ลักษณะการเดินสายกลาง

เศรษฐกิจพอเพียงเดินสายกลาง

คือ ความพอประมาณเป็นสำคัญ ความเป็นอยู่ทาง
เศรษฐกิจเป็นสิ่งสำคัญและเป็นความจำเป็นพื้นฐาน
แต่ชีวิตจะต้องมีสมดุล มีสิ่งต่าง ๆ อีกหลายอย่าง
ที่มีค่าไม่น้อยกว่าการบริโภค เช่น
ความสงบสุข ศิลปะ กีฬา

ลักษณะของเศรษฐกิจพอเพียง



การไม่เน้นการแข่งขัน

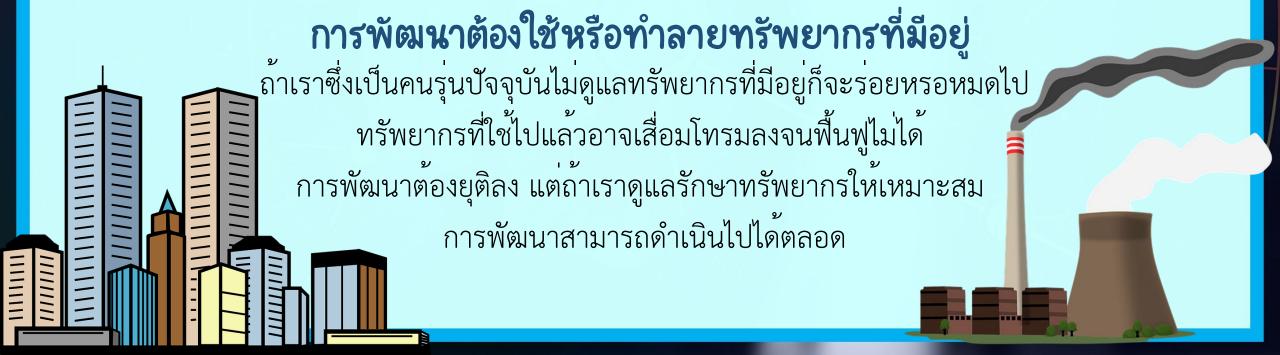
เศรษฐศาสตร์กระแสหลัก เป็นการผลิตและการบริโภคทางวัตถุ

แต่เศรษฐกิจพอเพียงจะเน้นการแข่งขันกับตนเอง
เพื่อให้ชีวิตเกิดความมั่นคง ใช้ทรัพยากรที่มีให้เกิดประโยชน์
ไม่พุ่มเฟือย พึ่งพาตนเอง การร่วมมือกันจะช่วยให้คน
ในชุมชนสามารถพึ่งตนเองและเดินสายกลางได้

พระพุทธศาสนากับการพัฒนาที่ยั่งยืน

ความหมายของพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง การตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่มีผลกระทบในทางลบต่อความต้องการของคนรุ่นต่อไปในอนาคต เป็นการพัฒนาที่ดำเนินไปได้โดยตลอด



พระพุทธศาสนากับการพัฒนาที่ยั่งยืน

หลักธรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวทางของพระพุทธศาสนาเป็นการพัฒนามนุษย์ ทำให้มนุษย์รู้จักสิ่งต่าง ๆ และสามารถปฏิบัติต่อสิ่งนั้นได้อย่างไร

หลักธรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน





ไตรสิกขา

หลักในการพัฒนาชีวิต

ศัล

เป็นการพัฒนาด้านพฤติกรรมหรือวิธีการใช้ชีวิต

เพื่อพัฒนาให[้]คนมีวินัยในตนเอง มีระเบียบ ปฏิบัติตนตามศีล เป็นการจัดระเบียบของชีวิต

สมาธิ

เป็นการพัฒนาด้านจิตใจ เพื่อให้เรามีจิตใจที่มั่นคง เข้มแข็ง และมีความสุข เพราะเมื่อสมาธิเกิด ปัญญาก็จะเกิดขึ้น ทำให้เรามีสติในการคิดพิจารณาสิ่งต่าง ๆ

ปัญญา

เป็นการพัฒนาด้านปัญญา เพื่อให้เกิดความรู้ความ เข้าใจต่าง ๆ รวมทั้งการฝึกฝนหรือพัฒนาด้านความรู้ ความ เข้าใจ โดยมีการวินิจฉัยไตร่ตรองโดยใช้เหตุผล

ทุกข์

ความจริง ที่ว่าด้วยความทุกข์

มรรค

ความจริงที่ว่าด้วย วิถีทางแห่งการดับทุกซ์



อริยสัจ 4

ความจริงอันประเสริฐ 4 ประการ

สมุทัย

ความจริง ที่ว่าด้วยเหตุแห่งทุกข์

นิโรธ

ความจริง ที่ว่าด้วยการดับทุกข์

อิทธิบาท 4

เป็นหลักธรรม เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามที่ตนประสงค์ไว้



ทิฏฐธัมมิกัตถประโยชน์ 4

ประโยชน์อันพิงได้รับจากการประกอบกิจการหรือมีอาชีพที่สุจริต

1 อุฏฐานสัมปทา

ความขยันหมั่นเพียร

2 อารักขสัมปทา

การรู้จักรักษาทรัพย์และประหยัด

3 กัลยาณมิตตตา

การคบคนดีเป็นมิตร

4 สมชีวิตา

การเลี้ยงชีพตามสมควรแก่กำลังทรัพย์ที่หาได้



ความสำคัญของพุทธธรรมกับเศรษฐกิจพอเพียง

แนวความคิดของเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา

พุทธธรรมสอนให้พึ่งตัวเองให้มากที่สุด ไม่พึ่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใด ๆ

พระพุทธศาสนาสอนให้เราเดินทางสายกลาง **"มัชฌิมาปฏิปทา"**

พระพุทธศาสนามิได้ปฏิเสธความมั่งคั่ง หากได้มาจากการไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

พระพุทธศาสนาไม่ได้เชิดชูความยากจน แต่การที่จะพ้นจากความจนต้องเป็นไปโดยชอบ

พระพุทธศาสนาสอนเรื่องสันโดษ ยินดีในสิ่งที่ตนหาได้และเป็นคนอย่างชอบธรรม

พระพุทธศาสนาสอนให้คนแข่งขันกันในเรื่องของการทำความดี เอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น

พระพุทธศาสนาสอนให้ระงับและลดความโลภเพื่อความเป็นศัตรูในหมู่มนุษย์จะได้น้อยลง

หลักธรรมที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจพอเพียง

ความสันโดษ

การรู้จักยับยั้งความปรารถนาของตนให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม

"ความเอิบอิ่มพึงพอใจในผลสำเร็จที่ได้สร้างขึ้น หรือในปัจจัยลาภที่แสวงหามาได้ด้วยเรี่ยวแรงความเพียรพยายาม ของตนเองโดยทางชอบธรรม" สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ประยุทธ์ ปยุตฺโต)

ความสันโดษมิได้หมายถึงการอยู่เฉยไม่ขวนขวาย

ไม่กระตือรือร[้]นที่จะสร้างชีวิตให[้]กาวหน้าขึ้นไปเรื่อย ๆ แต่หมายถึงความยินดีในสิ่งที่ตน มีอยู่และไม่ดิ้นรนเกินไป เพื่อแสวงหาสิ่งต่าง ๆ โดยถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

หลักธรรมที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจพอเพียง

1 ยถาลาภสันโดษ

ความยินดีตามที่ได้มาโดยชอบธรรม



2 ยถาพลสันโดษ

ความยินดีตามกำลังที่ตนมีอยู่

3 ยถาสารุปปสันโดษ

ความยินดีตามสมควร

แก่ภาวะความเป็นอยู่ของตน

หลักธรรมที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจพอเพียง



หลักธรรมที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจพอเพียง





3 ความมักน้อย

มีศัพท์ทางพระพุทธศาสนาคำหนึ่งคือ **"อัปปิจฉกถา"**แปลว่า ความต้องการน้อยหรือความมักน้อย ธรรมข้อนี้พระพุทธเจ้าทรง
บัญญัติให้พระภิกษุสงฆ์ยึดถือ พระสงฆ์นั้นจำต้อง "มักน้อย"
มิฉะนั้นจะไม่มีเวลาศึกษาพระธรรมคำสอนและเผยแผ่พระพุทธศาสนา
คฤหัสถ์จึงไม่จำเป็นต้องมักน้อย คนทั่วไปสามารถแสวงหาเงิน
แสวงหาเกียรติได้ หากได้มาโดยวิธีการที่ชอบ พระพุทธศาสนามิได้สอน
ให้คนทั่วไป **"มักน้อย"** และก็มิได้สอนให้ **"มักมาก"** จนต้องทุจริตหรือทำ เกินวิสัยของตน แต่สอนให้อยากได้ในสิ่งที่ควรได้คือ สันโดษนั่นเอง

